

**comissió obrera
nacional de catalunya**

Secretaria d'Acció Sindical de la CONC

Situació industrial a Catalunya i propostes

JULIOL de 2007

La indústria catalana continua la tendència de creixement iniciada el 2004. Les dades consolidades del 2006 i les tendències d'alguns indicadors del 2007 així ho confirmen.

Aquesta relativa bona situació obeeix fonamentalment a la millora de l'economia en els principals països de la Unió Europea, que segueix sent el nostre principal mercat, on van dirigides les nostres exportacions, les quals experimenten un fort increment i actuen com a motor del conjunt de l'activitat industrial. La falta de polítiques industrials, tant a Catalunya com a tot l'Estat, impedeixen que el creixement no sigui major, i, sobretot, no s'està incidint en els canvis que assegurin la renovació necessària del teixit productiu i l'establiment d'unes base sòlides que consolidin i incrementin l'activitat industrial.

En aquest sentit, en l'informe elaborat per CCOO de Catalunya hem intentat, sense caure en el catastrofisme però tampoc en l'autocomplaença, assenyalar els dèficits de la indústria catalana, alhora que proposem un conjunt de mesures imprescindibles per a l'establiment de polítiques industrials actives.

Propostes

- Activar mecanismes de prevenció amb polítiques proactives, i identificar sectors, subsectors i empreses, així com el seu impacte en el territori.
- Creació d'un fons de reestructuració amb una aportació inicial de 40 milions d'euros destinats a l'anticipació i prevenció de problemes industrials en empreses de les següents característiques:
 - a) Empreses amb dificultats derivades de la transició cap a nous productes amb major valor afegit.
 - b) Empreses que havent desenvolupat els seus propis productes i que en ser una filial d'una multinacional puguin estar sotmeses a fortes pressions de la casa matriu, per interessos estratègics o purament financers, es trobin en un procés de desinversió per justificar el seu possible tancament o trasllat a un altre país.

- c) Empreses d'especial rellevància en un determinat sector o de fort impacte territorial com a conseqüència del possible tancament.
 - d) Participació total o parcial de la Generalitat per mitjà d'EPLICSA en l'accionariat (especialment en els suposats b i c); si cal, i de manera transitòria, potser fins a trobar nous inversors industrials privats amb garanties de continuïtat industrial.
- Convertir l'Institut Català de Finances (ICF) en un veritable instrument financer al servei de les empreses, en general, i de la indústria, en particular; en cas contrari no tindria cap sentit un instrument públic si actua de la mateixa forma i amb les mateixes condicions que les entitats financeres. En aquest sentit cal una major agilitat i flexibilitat, s'han d'evitar els processos complexos per accedir als crèdits, i s'han de millorar substancialment les seves condicions:
 - a) L'ICF pot i ha de convertir-se en un instrument de finançament del canvi de model productiu.
 - b) El nivell d'endeutament de les empreses és molt alt i pot veure's agreujat per una probable pujada dels tipus d'interès. Pel que fa a l'ICF hauria de dotar-se d'un fons addicional per plantar cara a aquesta eventualitat, particularment destinat a les activitats empresarials que estiguin en procés de canvi.
 - c) Modificar el decret que regula les condicions de crèdit, en el sentit que puguin concedir-se crèdits de capital circulants amb caràcter selectiu a les activitats i projectes empresarials viables.
 - És urgent intervenir en els actuals processos de subcontractació, amb una nova regulació, més transparent, sobretot en totes les situacions en les quals l'única motivació és un abaratiment dels costos, i en què es vulneren els convenis i la legislació de prevenció de riscos laborals i no una real especialització que incorpori valor afegit als productes i als serveis subcontractats.
 - Posar en marxa mecanismes de participació i intervenció sectorial, mitjançant grups de treball estables, amb participació de les organitzacions empresarials i sindicals sectorials, amb el suport de l'Observatori de Prospectiva Industrial, l'Agència Catalana d'Inversions i el CIDEM. L'objectiu seria:
 - a) Estudiar els sectors i els subsectors que prèviament hagin seleccionat el grup de treball.

- b) Elaborar una proposta i unes mesures d'actuació, acompanyades dels recursos necessaris.
 - c) Execució de les mesures, concretant un calendari per a la seva implantació.
- Aprovació urgent del parc de sòl industrial, disposició immediata de sòl per oferir a possibles inversions industrials. Haurien de preveure's mitjançant un pacte amb els ajuntaments en què el sòl ocupat per les empreses que es deslocalitzin continuï sent sòl industrial per evitar possibles especulacions.
 - Promoure actuacions en els actuals polígons industrials, que contribueixin a una gestió integral en matèries de residus, energia, infraestructures telemàtiques i mobilitat. Assegurar que els nous polígons prevegin la gestió integral transformant-los cap a districtes econòmics, garantint la integració en el territori.
 - Dotar dels mitjans econòmics, tècnics i humans l'Observatori de Prospectiva Industrial i l'Agència Catalana d'Inversions perquè es converteixi en un veritable instrument de detecció d'empreses i sectors abans d'arribar a situacions de deslocalització o tancaments irreversibles, així com la dinamització per a l'atracció de noves inversions.
 - Mapa i posada en marxa de la xarxa de centres de difusió i transferència tecnològica, l'articulació i la complementació entre els públics i els privats, la definició del caràcter sectorial i territorial, l'especialització, la cooperació i la dimensió necessària per assegurar l'eficiència i la utilitat per a les empreses.
 - Reiterar, una vegada més, la necessitat d'una actuació integral dels instruments de política industrial, polítiques actives d'ocupació, de formació (centres integrals) i d'internacionalització de les empreses.

INTERNACIONALITZACIÓ

- Avaluar el resultat de les plataformes d'aterratges de les empreses catalanes en països emergents. No obstant això, convé, tant en els recursos com en les actuacions estratègiques, que aquesta sigui una mesura més per evitar que sigui la proposta estrella, ja que minvaria altres possibilitats empresarials.
- Coordinar els programes d'internacionalització amb els programes de cooperació per al desenvolupament. És necessari, també, que aquests tinguin relació amb la contractació en origen, així com les possibilitats de formació de persones

**comissió obrera
nacional de catalunya**

Secretaria d'Acció Sindical de la CONC

immigrades per tornar al seu país d'origen en les empreses catalanes que s'hi instal·lin.

- Incorporar, com a requisit en els programes d'ajudes, clàusules que garanteixin respecte als drets laborals, socials i sindicals mitjançant la participació dels sindicats més representatius, tant a Catalunya com als països d'implantació de les empreses catalanes.
- Impulsar la internacionalització dels serveis com el turístic, el sanitari, els transports, etc.
- Afavorir la cooperació empresarial de les petites i mitjanes empreses i prioritzar els projectes que vagin en aquesta direcció.